บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง "การศึกษาภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นที่สร้างใหม่จากสื่อภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของเกาหลี" กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 2 ข้อ คือ

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การเล่าเรื่องจากสื่อภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นที่สร้างใหม่จากภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของเกาหลี เรื่อง "My Boss, My Hero", "Hotelier" และ "Christmas in August"

2. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่น ที่สร้างใหม่จากภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของเกาหลี

ระเบียบวิธีการศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Quantitative research) โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ สื่ออินเทอร์เนต และการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย

ผลการศึกษาสามารถสรุปตามลำดับดังนี้

การเล่าเรื่องจากสื่อภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นที่สร้างใหม่จากภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของเกาหลี เรื่อง "My Boss, My Hero", "Hotelier" และ "Christmas in August"

จากการศึกษาภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นที่สร้างใหม่จากภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของเกาหลี พบว่ามีวิธีการนำเสนอแบ่งออกเป็น 2 วิธีคือ

มีโครงเรื่องที่มีลักษณะเหมือนกับต้นฉบับเกาหลี ได้แก่ภาพยนตร์เรื่อง "Christmas in August" และละครโทรทัศน์เรื่อง "Hotelier"

ผลการศึกษาปรากฏในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1

เปรียบเทียบโครงเรื่องของภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August ของเกาหลีและของญี่ปุ่น

โครงเรื่อง	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
1. การเล่าเรื่อง	- ในฤดูร้อน จุงวอนขับรถจักรยานยนต์สีแดง กลับจากโรงพยาบาล แล้วตรงเข้าร้านถ่ายรูป โดยมีลูกค้าสาวรออยู่	- ในฤดูหนาว ฮิซาโตชิมองไปยังเมืองบ้านเกิดด้วยความหมองใจ แล้วตัดมาที่ฤดูร้อน เขาขับจักรยานยนต์สีขาว กลับจากโรงพยาบาล แล้วตรงเข้าร้านถ่ายรูป โดยมีลูกค้าชายรออยู่
2. การพัฒนาเหตุการณ์	- จุงวอน ดำเนินกิจการร้านถ่ายรูป อาศัยกับพ่อ ไปร่วมงานศพของพ่อเพื่อน และได้พบกับ “ดาริม” ตำรวจจราจรซึ่งเป็นลูกค้าของร้าน - ที่บ้านแบบเก่าของจุงวอน น้องสาวได้ทำผักดองกิมจิ และรับประทานแตงโมด้วยกันที่ลานบ้าน - ดาริมถือของหนัก จุงวอนผ่านมาเห็นจึงรับเธอซ้อนท้ายมอเตอร์ไซต์ไปส่งให้ - จุงวอนขับรถผ่าน แล้วทักทาย - “จีวอน” แฟนเก่าของเขา - เพื่อนชายของเขา คือ ครูสอนเทควันโด จุงวอน และเพื่อนชายไปดื่มสุรากันที่บาร์เหล้าแบบญี่ปุ่น - ครอบครัวใหญ่มาถ่ายรูปที่ร้าน และหญิงชราผู้สวมชุดฮันบก ขอถ่ายรูปเดี่ยวใบหนึ่ง	- ฮิซาโตชิ ดำเนินกิจการร้านถ่ายรูป อาศัยกับพ่อไปร่วมงานศพของพ่อเพื่อน และได้พบกับ “ยูกิโกะ” ครูสาวโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งเป็นลูกค้าของร้าน - ที่บ้านแบบเก่าของฮิซาโตชิ น้องสาวได้เตรียมปลาอินทรีย์ และถั่วหมัก (นัตโตะ) และรับประทานแตงโมด้วยกันที่ลานบ้าน - ยูกิโกะออกตามหานักเรียน ฮิซาโตชิผ่านมาเห็นจึงรับเธอซ้อนท้ายมอเตอร์ไซต์ช่วยออกตามหา ยูกิโกะเป็นลม เขาพาเธอไปส่งโรงพยาบาล และเฝ้าไข้ - ฮิซาโตชิขับรถผ่าน แล้วทักทายแฟนเก่าของเขา และพบกันอีกครั้งที่ร้านถ่ายรูป ยูกิโกะนำเอาดอกไม้มาให้ และไม่พอใจที่เขาให้ความสนิทสนมกับแฟนเก่า - เพื่อนชายของเขา คือ พนักงานร้านขายข้าว ฮิซาโตชิ และเพื่อนชายไปดื่มสุรากันที่บาร์เหล้าแบบญี่ปุ่น - ครอบครัวใหญ่มาถ่ายรูปที่ร้าน และหญิงชราผู้สวมชุดกิโมโน ขอถ่ายรูปเดี่ยวใบหนึ่ง

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

โครงเรื่อง	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
	- จุงวอนไปปิคนิคกับกลุ่มเพื่อนเก่า และถ่ายรูปหมู่กันที่ร้าน - จุงวอนนำรถมอเตอร์ไซต์ไปซ่อม และพบกับดาริม ฝนตกหนัก ทั้งคู่เดินกางร่มกลับด้วยกัน - ดาริมมาหาจุงวอนที่ร้าน และขอให้ถ่ายรูปให้ - จุงวอนสอนพ่อใช้วีดีโอเทป และไม่พอใจพ่อที่ไม่ยอมเข้าใจ - ทั้งสองไปออกเดทครั้งแรกที่สวนสนุก และห้องอาบน้ำสาธารณะ เมื่อกลับบ้าน เขาร้องไห้ในผ้าห่มคนเดียว	- ฮิซาโตชิไปปิคนิกกับกลุ่มเพื่อนเก่า และถ่ายรูปหมู่เป็นที่ระลึก - ฮิซาโตชินำรถมอเตอร์ไซต์ไปซ่อม และพบกับยูกิโกะ ฝนตกหนัก ทั้งคู่เดินกางร่มกลับไปด้วยกัน ฮิซาโตชิกุมเอวของยูกิโกะเป็นครั้งแรก - ยูกิโกะมาหาฮิซาโตชิที่ร้าน และขอให้ถ่ายรูปให้ - ฮิซาโตชิสอนพ่อวิธีการใช้ดีวีดี และไม่พอใจพ่อที่ไม่ยอมเข้าใจ - ฮิซาโตชิ และยูกิโกะออกเดทที่สวนสนุกเป็นครั้งแรก ฮิซาโตชิกลับบ้าน ร้องไห้ในผ้าห่มคนเดียว และเดินออกไปข้างนอกพบกับยูกิโกะ เธอมอบขนมทาโกยากิให้เขา
3. ขั้นภาวะวิกฤต	- จุงวอนหมดสติ รถพยาบาลมารับไปโรงพยาบาล พร้อมน้องสาว ดาริมจำต้องย้ายงาน จึง เขียนจดหมาย และเฝ้ารอเขากลับมา ดาริมปาก้อนหินใส่ร้านถ่ายรูป และเดินทางไปประจำที่สถานีตำรวจแห่งใหม่	- ฮิซาโตชิหมดสติ เข้าโรงพยาบาล โดยมีน้องสาวเฝ้าไข้ ยูกิโกะจำต้องย้ายงาน จึงเขียนจดหมาย และเฝ้ารอเขากลับมา ยูกิโกะปาก้อนหินไปที่ร้านถ่ายรูป และเดินทางไปประจำที่โรงเรียนแห่งใหม่
4. ขั้นภาวะคลี่คลาย	- ดาริมไปงานเลี้ยงอำลา ด้วยการไปเต้นที่ “ดิสโกเธค” กับเพื่อน - จุงวอนกลับมาที่ร้าน เขียนจดหมายถึงดาริม ออกเดินทางไปโรงพักแห่งใหม่ของดาริม ถ่ายรูปให้ตัวเอง และเสียชีวิตในเวลาต่อมา	- ยูกิโกะไปงานเลี่ยงอำลา ด้วยการ “ร้องเพลงคาราโอเกะ” กับเพื่อน - ฮิซาโตชิกลับมาที่ร้าน เขียนจดหมายถึงยูกิโกะ ออกเดินทางไปโรงเรียนแห่งใหม่ของยูกิโกะ ถ่ายรูปให้ตัวเอง และเสียชีวิตในเวลาต่อมา

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

โครงเรื่อง	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
5. ขั้นยุติเรื่องราว	- ฤดูหนาวมาถึง ดาริมมาที่ร้าน มองไปเห็นรูปถ่ายของเธอวางที่หน้าร้านและเดินจากไป	- ฤดูหนาวมาถึง ยูกิโกะมาที่ร้าน แล้ววางดอกไม้ที่หน้าประตู มองไปเห็นรูปถ่ายของเธอวางที่หน้าร้าน แล้วเดินจากไป

ลักษณะของโครงเรื่องและการพัฒนาเรื่องราวมีความใกล้เคียงกับภาพยนตร์ของเกาหลีอย่างมาก จนดูเหมือนว่าต้องการสร้างขึ้นมาให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับเดิมมากที่สุด อย่างไรก็ตาม การศึกษาพบว่ามีการกำหนดอาชีพของตัวละครบางตัวในภาพยนตร์ของญี่ปุ่นแตกต่างจากฉบับของเกาหลี ซึ่งเป็นผลมาจากค่านิยมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของประเทศทั้งสองนั่นเอง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 5.2
เปรียบเทียบอาชีพของตัวละคร ในภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August
ของเกาหลี และของญี่ปุ่น

ตัวละครหลัก	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
1. พระเอก	จุงวอน (อาชีพ : ช่างถ่ายรูป)	ซูซุกิ ฮิซาโตชิ (อาชีพ : ช่างถ่ายรูป)
2. นางเอก	ดาริม (อาชีพ : ตำรวจจราจร)	ยูกิโกะ (อาชีพ : ครูโรงเรียนประถม)
3. ผู้ร้าย	ไม่มี	ไม่มี
4. ผู้ช่วยตัวละครเอก	1. พ่อ (อาชีพ : เกษียณอายุ) 2. น้องสาว (อาชีพ : แม่บ้าน) 3. เพื่อนชาย (อาชีพ : ครูสอนเทควันโดแก่เด็ก)	1. พ่อ (อาชีพ : เกษียณอายุ) 2. น้องสาว (อาชีพ : แม่บ้าน) 3. เพื่อนชาย (อาชีพ : พนักงานส่งข้าวสาร)

ในฉบับญี่ปุ่นนั้น อาชีพของนางเอกเป็นครูสอนหนังสือ แต่ในฉบับของเกาหลีจะเป็นตำรวจจราจร ทั้งนี้เนื่องจากที่ประเทศญี่ปุ่น อาชีพตำรวจจราจรหญิงยังไม่เป็นที่ยอมรับมากนัก และอาชีพตำรวจยังสงวนไว้ให้กับเพศชายอีกด้วย การเปลี่ยนอาชีพของนางเอกให้เป็นครูโรงเรียนชั้นประถม จึงเข้ากับค่านิยมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นได้มากกว่า

อาชีพของเพื่อนชายซึ่งเป็นผู้ช่วยตัวละครเอกก็มีการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน เนื่องจากกีฬาเทควันโดเป็นกีฬาประจำชาติของประเทศเกาหลี ดังนั้น ในภาพยนตร์ฉบับญี่ปุ่นจึงให้เพื่อนชายเป็นพนักงานร้านขายข้าว ซึ่งเข้ากับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นมากกว่า อีกทั้งเมืองที่พระเอกอาศัยอยู่ตามที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้น ก็เป็นเมืองชนบทเล็ก ๆ ที่ยังคงมีร้านค้าแบบเก่า เช่น ร้านขายข้าวสาร เป็นต้น จึงมีความกลมกลืนกับฉากในภาพยนตร์มากกว่า

ตารางที่ 5.3

เปรียบเทียบโครงเรื่องของละครโทรทัศน์เรื่อง Hotelier ของเกาหลีและของญี่ปุ่น

โครงเรื่อง	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
1. การเล่าเรื่อง	- งานเลี้ยงฉลองครบรอบ 30 ปีของโรงแรมได้เริ่มต้นขึ้น	- งานเลี้ยงฉลองครบรอบ 30 ปีของโรงแรมได้เริ่มต้นขึ้น
2. การพัฒนาเหตุการณ์	- จินยองออกตามหาเทจุน ที่นครลาสเวกัส ประเทศสหรัฐอเมริกา และเดินทางกลับเกาหลี ด้วยความช่วยเหลือของเจนนี่	- เคียวโกะออกตามหาโคเฮ ที่กรุงโซล ประเทศเกาหลี และเดินทางกลับญี่ปุ่น ด้วยความช่วยเหลือของชินดองย็อค
	- ชิน ดองย็อคเดินทางมาเกาหลี และรักกับจินยอง	- เคโกะเดินทางมาญี่ปุ่น และรักกับเคียวโกะ
	- ลูกค้าที่เทจุนเคยช่วยชีวิตได้ตอบแทนบุญคุณด้วยการลงประกาศความดีของโรงแรมทางสื่อหนังสือพิมพ์	- ลูกค้าที่โคเฮเคยช่วยชีวิตได้ตอบแทนบุญคุณด้วยการขอจัดงานฉลองที่โรงแรม
		- เคียวโกะมีความภักดีต่อหัวหน้า และโรงแรมของตนอย่างสูง และต้องการทำงานที่โรงแรมแห่งนี้ตลอดไป
	- คิม ยูนฮี ลูกสาวของประธานกองทุนฮันกัง ขอเข้ามาทำงานในโรงแรมโซล และต้องผ่านการอนุมัติจากทั้งพ่อ และเจ้าของโรงแรมโซลก่อน	- อากาเนะ ลูกสาวของประธานองค์กรไดนิตโตะขอเข้ามาทำงานในโรงแรมโตเกียวโอเชี่ยน และต้องผ่านการอนุมัติจากทั้งพ่อ และเจ้าของโรงแรมก่อน

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

โครงเรื่อง	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
3. ขั้นภาวะวิกฤต	- จินยองดำเนินการตามแผนยึดกิจการ และเคียวโกะเข้าใจว่าถูกหลอกใช้เป็นเครื่องมือ - ชิน ดองย็อคหันมาเข้าข้างฝ่ายโรงแรม - ชิน ดองย็อค วางแผนซื้อหุ้นคืนจากผู้ถือหุ้น แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ	- เคโกะดำเนินการตามแผนยึดกิจการและเคียวโกะเข้าใจว่าถูกหลอกใช้เป็นเครื่องมือ เคียวโกะรู้ความจริงว่าเป็นน้องสาวของเคโกะ - เคโกะหันมาเข้าข้างฝ่ายโรงแรมแต่ลูกน้องของเขาไปเข้าหาฝ่ายผู้ร้ายแทน - เคโกะวางแผนซื้อหุ้นคืนจากผู้ถือหุ้นแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ
4. ขั้นภาวะคลี่คลาย	- ชิน ดองย็อค หันมาร่วมมือกับเทจุน และจินยอง จนสามารถรักษากิจการเอาไว้ได้	- ประธานโมริโมโตะไม่ผ่านการลงคะแนนเสียง และพ่ายแพ้ไป ด้วยความช่วยเหลือของคิคูจิที่ยืนยันว่าเขามีเจ้านายแค่คนเดียว
5. ขั้นยุติเรื่องราว	- จินยอง และชิน ดองย็อคตกลงจะแต่งงานกัน โดยจินยองยอมลาออกจากงาน	- เคียวโกะเลือกทำงานที่โรงแรมต่อไป โดยเคโกะสัญญาว่าจะมาแต่งงานกับเธอที่ญี่ปุ่น

ละครโทรทัศน์เรื่องนี้วางโครงเรื่องเหมือนกับละครโทรทัศน์ของเกาหลีเกือบทั้งเรื่อง แตกต่างกันเพียงของญี่ปุ่นนั้นเนื้อเรื่องมุ่งเน้นไปที่การทำงานในโรงแรม และปรับเรื่องความรักให้มีน้ำหนักเท่ากันกับหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงาน ซึ่งในตอนจบของเรื่องก็ยังให้การทำงานเป็นเรื่องสำคัญมากกว่าเรื่องอื่น ๆ อีก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการทำงานที่มีลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของญี่ปุ่น แตกต่างไปจากละครโทรทัศน์ของเกาหลีที่เน้นเรื่องความรักของนางเอกเป็นประเด็นหลักของเรื่อง

<u>มีโครงเรื่องที่มีลักษณะแตกต่างไปจากฉบับเดิม ได้แก่ ละครโทรทัศน์เรื่อง</u> <u>My Boss, My Hero</u>

ผลการศึกษาปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5.4

เปรียบเทียบโครงเรื่องของละครโทรทัศน์เรื่อง My Boss, My Hero ของเกาหลีและญี่ปุ่น

โครงเรื่อง	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
1. การเล่าเรื่อง	- ความขัดแย้งกันผลประโยชน์ของแก็งค์มาเฟียสองฝ่าย ทำให้เกิดการต่อสู้	- ความขัดแย้งผลประโยชน์ของแก็งค์มาเฟียสองฝ่าย (ยากูซ่า) ทำให้เกิดการต่อสู้ - นายมากิโอะต้องปรับพฤติกรรมการดำรงชีวิตในแบบมาเฟียของตน อาทิ เช่น การห้ามสูบบุหรี่ในชั้นเรียน การปิดบังอายุที่แท้จริง และสถานภาพที่แท้จริงของตน ประสาทสัมผัสที่ไวต่อการป้องกันตัวเองจากศัตรู ก่อให้เกิดความวุ่นวายในชั้นเรียน
2. การพัฒนาเหตุการณ์	- เปิดโปงระบบการศึกษาที่เลวร้ายและการติดสินบนกับโรงเรียน - การใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวของพ่อกับครูใหญ่เพื่อฝากลูกเข้าเรียน - ตัวละครเอกวิ่งมาโรงเรียนไม่ทัน และถูกลงโทษอย่างรุนแรง - หญิงสาวแก็งค์อันธพาลประจำโรงเรียนปะทะกับตัวละครเอกฝ่ายหญิง กระเทยสาวในกลุ่มแอบชอบพระเอกฝ่ายเดียว - ตัวละครเอกไม่สามารถเขียนชื่อตนเองได้หน้าชั้นเรียน	- การใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวของพ่อกับครูใหญ่เพื่อฝากลูกเข้าเรียน - ตัวละครเอกวิ่งมาโรงเรียนเพื่อให้ทันเข้าเรียน - การถูกแก็งค์รีดไถเงิน และเข้าไปช่วยเหลือนายจุน เพื่อนชายให้รอดพ้นจากกลุ่มอันธพาลรีดไถ ก่อให้เกิดมิตรภาพระหว่างเพื่อนชาย - ตัวละครเอกไม่สามารถเขียนชื่อตนเองได้หน้าชั้นเรียน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

โครงเรื่อง	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
	- ตัวละครเอกชอบนางเอก จากการไปเที่ยวคาราโอเกะ - ลูกน้องคบกันแบบคู่รักกับครูสาวผู้สอนภาษาอังกฤษ	- ตัวละครเอกชอบนางเอก จากการแข่งขันกีฬาบาสเก็ตบอล และกิจกรรมของโรงเรียน - ลูกน้องแอบชอบครูประจำชั้น แต่ครูประจำชั้นแอบมีใจให้ตัวละครเอกแข่งขันกันเพื่อแย่งชิงขนมพุดดิ้ง
3. ขั้นภาวะวิกฤต	- การเผชิญหน้าแก๊งค์มาเฟียคูอริในขณะที่สวมชุดนักเรียนและเพื่อนร่วมห้องมาพบ - ครูลีและครูโจถูกกลั่นแกล้งและลาออก - นางเอกไม่ได้รับทุน และยอมขายตัว - การต่อสู้ปกป้องพื้นที่ของตนเอง - ความพยายามเปิดโปงความเลวร้ายของโรงเรียน และนางเอกถูกทำร้าย	- การเผชิญหน้าแก๊งค์มาเฟียคูอริในขณะที่สวมชุดนักเรียนและเพื่อนร่วมห้องมาพบ - การต่อสู้ปกป้องพื้นที่ของตนเอง - การแข่งขันกับน้องชายเพื่อให้ได้เป็นหัวหน้าแก๊งค์จากการประชุมลงคะแนนเสียง
4. ขั้นภาวะคลี่คลาย	- การได้รับชัยชนะในการต่อสู้เพื่อปกป้องเพื่อนที่เคยเป็นศัตรู - การได้รับชัยชนะในการปกป้องศักดิ์ศรีของครูและนางเอก จากการ	- การสอบที่ยากลำบาก และความพยายามสอบให้ผ่านให้ได้ - พ่อเข้ามาทำหน้าที่เป็นพ่อ และเปิดเผยความลับของพ่อเรื่องรักแรกกับครูพยาบาล - การได้รับชัยชนะในการปกป้องศักดิ์ศรีของครูและนางเอก จากการ

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

โครงเรื่อง	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
	บุกของแก็งค์มาเฟียคู่อริ เพื่อมิให้เพื่อนและครูถูกทำร้าย	บุกของแก็งค์มาเฟียคู่อริ เพื่อมิให้เพื่อนและครูถูกทำร้าย
5. ขั้นยุติเรื่องราว	- กฎของโรงเรียนต้องรักษาไว้ พระเอกเปิดเผยสถานภาพที่แท้จริง และไม่สามารถเรียนจบได้	- ความพยายามอ่านหนังสือจนสอบผ่าน - กฎของโรงเรียนต้องรักษาไว้ พระเอกเปิดเผยสถานภาพที่แท้จริง และไม่สามารถเรียนจบได้ - พระเอกมอบตำแหน่งหัวหน้าคืนให้น้องชายเพราะไม่สามารถรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับพ่อ

ตารางที่ 5.5

เปรียบเทียบอาชีพของตัวละคร ในละครโทรทัศน์เรื่อง My Boss, My Hero ของเกาหลี และของญี่ปุ่น

ตัวละครหลัก	ฉบับเกาหลี	ฉบับญี่ปุ่น
1. พระเอก	เคย์ ดูซิก (นักเรียนมัธยมปลาย)	ซากากิ มากิโอะ (นักเรียนมัธยมปลาย)
2. นางเอก	ยองจู (นักเรียนมัธยมปลาย)	อุเมมุระ ฮิคาริ (นักเรียนมัธยมปลาย)
3. ผู้ร้าย	1. แก็งค์มาเฟียเขตกังนัม 2. แก็งค์อันธพาลรีดไถในชั้นเรียน 3. ครูใหญ่	1. แก็งค์ยากูซ่าเขตกินซ่า 2. แก็งค์อันธพาลรีดไถในชั้นเรียน
4. ผู้ช่วยพระเอก	1. ครูสาวลี ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ 2. ลูกน้องสองคนในแก็งค์ (ไม่มีครูห้องพยาบาล) 3. เพื่อนกะเทยร่วมชั้นเรียน	1. ครูสาวมินามิ ยูริโกะ ครูประจำชั้น 2. ลูกน้องสองคนในแก็งค์ 3. ครูห้องพยาบาล มุซุชิมะ ซึบากิ 4. ครูใหญ่ มินามิ ทาคายูกิ 5. ซากุระโคอุจิ จุน เพื่อนร่วมชั้นเรียน

ลักษณะของโครงเรื่อง และการพัฒนาเหตุการณ์ต่าง ๆ มีการเพิ่มเติม ดัดแปลงเนื้อหาของละครโทรทัศน์ให้เป็นแบบญี่ปุ่น เช่น ความเป็นปูชนียบุคคลของครูชาวญี่ปุ่น แตกต่างไปจากพฤติกรรมของความโลภ และความเลวร้ายของครูใหญ่ และครูผู้สอนในเกาหลี ที่มีภาพความเลวร้ายของครูใหญ่ และครูผู้สอนที่นิยมใช้กำลังในการลงโทษนักเรียนในฉบับเกาหลี ในฉบับญี่ปุ่นนั้นครูจะทำหน้าที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และคุณธรรมให้แก่นักเรียน และนักเรียนที่แม้ว่าจะเป็นอันธพาลเพียงไร แต่ก็ไม่กล้าแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว หรือต่อต้านครู ความแตกต่างของลักษณะโครงเรื่อง และการพัฒนาเหตุการณ์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เหตุการณ์การตัดสินใจขายตัวของนางเอกในภาพยนตร์ ฉบับเกาหลี เพราะถูกเพื่อนร่วมชั้นที่คุณแม่เป็นผู้บริจาคเงินรายใหญ่ของโรงเรียนได้ใช้อิทธิพลข่มขู่โรงเรียน และบีบบังคับครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์แก้ไขผลการเรียน เพื่อให้ลูกสาวของตนมีสิทธิได้รับทุนการศึกษา ถึงขนาดทำร้ายครูผู้สอนต่อหน้านักเรียนในห้องเรียน ไม่มีเนื้อหาแบบนี้ปรากฏในละครโทรทัศน์ ฉบับญี่ปุ่น เพราะเหตุการณ์ดังกล่าว เป็นพฤติการณ์ที่สังคมญี่ปุ่นมิอาจยอมรับได้ อีกทั้งเหตุการณ์ดังกล่าวไม่สามารถเข้ากันได้กับวัฒนธรรมการศึกษาในประเทศญี่ปุ่น จึงถูกตัดออกไปทั้งหมด โดยละครโทรทัศน์ ฉบับญี่ปุ่นมุ่งเน้นไปที่เรื่องความพยายามของพระเอกในการศึกษาเล่าเรียน และความเข้มงวดของคุณครูเพื่อให้ลูกศิษย์ของตนประสบความสำเร็จแทน

2. เหตุการณ์ที่ลูกน้องของพระเอกแอบชอบครูสาว และคบหากันเป็นแฟนในฉบับเกาหลีไม่มีปรากฏในละครโทรทัศน์ฉบับญี่ปุ่น แม้ว่า “มินามิ” ครูประจำชั้นแอบชอบนักเรียนที่เธอสอน แต่ด้วยหน้าที่ (กิริ) ของความเป็นครู เธอต้องต่อสู้กับความรู้สึกส่วนตัว และไม่มีเรื่องราวความรักระหว่างครู และลูกศิษย์ปรากฏเลย แม้แต่ลูกน้องคนหนึ่งของพระเอกที่แอบชอบครูสาวในละครโทรทัศน์ ฉบับญี่ปุ่นนั้น ก็ไม่มีการสร้าง หรือขยายประเด็นความรักระหว่างลูกน้องกับครูสาวแต่อย่างใด

3. ตัวละครชายที่มีพฤติกรรมเป็นหญิง (กะเทย) ในฉบับเกาหลีได้ถูกตัดออกไป เพราะผู้ชายที่แต่งตัว และมีลักษณะบุคลิกท่าทางเป็นเพศหญิง และชอบเพศเดียวกันนั้นไม่เป็นที่ยอมรับได้ในสังคม และวัฒนธรรมญี่ปุ่นปัจจุบัน แต่ละครโทรทัศน์ ฉบับญี่ปุ่นก็ยังคงตัวละครชายที่แอบชื่นชอบพระเอกอย่างมาก แต่ไม่แสดงออกว่าชอบเพศเดียวกัน

การศึกษาวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ปรากฏในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่น ที่สร้างใหม่จากภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของเกาหลี

วัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ค้นพบในการศึกษาครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

ลักษณะวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุ

- วัฒนธรรมการแต่งกายด้วยชุดกิโมโน เห็นได้จากงานเปิดตัวโรงแรมโตเกียวโอเชี่ยน ที่ผู้ร่วมงานใส่ชุดกิโมโนมาร่วมพิธีเปิดในละครโทรทัศน์ เรื่อง Hotelier และยังเห็นได้จากตอนที่หญิงชราซึ่งสวมชุดกิโมโนมาขอถ่ายรูปที่ร้านในภาพยนตร์ เรื่อง Christmas in August
- ลักษณะของบ้านเรือนญี่ปุ่น เห็นได้อย่างชัดเจนจากสภาพภายในบ้านแบบญี่ปุ่นของฮิซาโตชิ ตลอดทั้งเรื่องจากภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August
- ลักษณะของร้านสุรา “อิซากายะ” ในประเทศญี่ปุ่น เห็นได้จากตอนที่ฮิซาโตชิ และเพื่อนสนิทไปดื่มสุราด้วยกันในร้านอิซากายะ ตอนกลางคืน จากภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August
- ขนมพื้นเมือง “ทาโกยากิ” เห็นได้ในตอนที่ฮิซาโตชิ พบกับยูกิโกะ ซึ่งกำลังซื้อขนมทาโกยากิที่รถขายขนมเร่ก่อนที่ฮิซาโตชิจะถูกส่งเข้าโรงพยาบาล ในภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August
- ถั่วหมัก “นัตโตะ” สามารถเห็นได้ในตอนที่ฮิซาโตชิกลับบ้าน แล้วพบว่ามีปลาอินทรีย์และถั่วหมักนัตโตะที่น้องสาวได้เตรียมไว้สำหรับเป็นอาหารเช้า ในภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August
- ชุดนักเรียนและการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมของญี่ปุ่น เห็นได้จากวิถีการดำเนินชีวิตของตัวละครนักเรียนทุกคนในโรงเรียนที่ต้องสวมเครื่องแบบโรงเรียนตามฤดูกาล จากละครโทรทัศน์ เรื่อง My Boss, My Hero

ลักษณะวัฒนธรรมทางการกระทำ หรือความประพฤติ

- กลุ่มมาเฟียยากูซ่า และธรรมเนียมของกลุ่ม เห็นได้จากวิถีการดำเนินชีวิตของนายมากิโอะ ในระหว่างที่อยู่ร่วมกับสมาชิกแก๊งค์ยากูซ่า และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกกับบรรดาสมาชิกแก๊งค์ เช่น การเลือกหัวหน้าแก๊งค์ ธรรมเนียมปฏิบัติของลูกน้องและลูกพี่ รวมทั้งความพยายามรักษาเขตอิทธิพล ในละครโทรทัศน์เรื่อง My Boss, My Hero

- พฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมญี่ปุ่น เห็นได้จากความสัมพันธ์ที่สนิทสนมมากเป็นพิเศษของนายซากุระโคอุจิ จุน ที่มีต่อนายมากิโอะ เพื่อนชายร่วมชั้น โดยไม่สามารถแสดงตนเองได้อย่างเปิดเผย ในละครโทรทัศน์ เรื่อง My Boss, My Hero

- ชื่อ และคำเรียกขานแทนชื่อในสังคมญี่ปุ่น เห็นได้ชัดเจนในการเรียกขานกลุ่มคนระดับต่าง ๆ ในสังคม ตั้งแต่ที่โรงเรียน อันประกอบไปด้วย ครู อาจารย์ใหญ่ (หัวหน้าของครู) นักเรียน พ่อแม่ และเพื่อนรุ่นพี่ รุ่นน้อง ไปจนถึงหัวหน้า กับลูกน้องในกลุ่มแก็งค์มาเฟีย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการเคารพผู้ถูกเรียกขาน และการยกย่องด้วยคำเรียกต่าง ๆ จากละครโทรทัศน์ เรื่อง My Boss, My Hero

- แนวคิดบูชิโด กับความจงรักภักดีต่อหัวหน้า และองค์กรของตน เห็นได้จากความจงรักภักดีของเคียวโกะที่มีต่อหัวหน้า และโรงแรมโตเกียวโอเชี่ยน โดยยอมสละได้แม้แต่ความสุขส่วนตัวเพื่อหัวหน้า และความอยู่รอดขององค์กร จากละครโทรทัศน์ เรื่อง Hotelier

- ลักษณะของผู้หญิงทำงานชาวญี่ปุ่น เห็นได้จากบุคลิกลักษณะ และวัฒนธรรมการทำงานภายในโรงแรมโตเกียวโอเชี่ยนของเคียวโกะ จากละครโทรทัศน์ เรื่อง Hotelier

- วัฒนธรรมการทำงานในองค์กรของญี่ปุ่น เห็นได้จากวิถีชีวิตประจำวันในระหว่างปฏิบัติงานของพนักงานผ่ายต่าง ๆ ในโรงแรมโตเกียวโอเชี่ยน จากละครโทรทัศน์ เรื่อง Hotelier

- แนวคิดว่าด้วยการวางแผนแบบไม่เป็นทางการ (Nemawashi) เห็นได้ในตอนที่โคเฮและเคโกะได้ร่วมกันวางแผนอย่างลับ ๆ เพื่อซื้อหุ้นของโรงแรมคืน และการลอบเจรจาเป็นการลับกับยูกิ ผู้ถือหุ้นรายสำคัญ ทำให้การวางแผนประสบความสำเร็จ จากละครโทรทัศน์ เรื่อง Hotelier

- แนวคิดว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างคนใน และคนนอกกลุ่ม หรือองค์กรในสังคมญี่ปุ่น เห็นได้จากการปฏิบัติงานระหว่างพนักงานของโรงแรมกับแขกผู้มาพัก พนักงานทุกคนต้องอยู่ภายใต้หน้าที่ของตน แม้แต่ประธานโรงแรมก็จำต้องลดเกียรติของตน เพื่อทำให้ลูกค้าพึงพอใจที่สุด และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน รุ่นพี่รุ่นน้องที่มีการปฏิบัติต่อการอย่างสนิทสนม และใช้อารมณ์ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์กัน ความขัดแย้งภายในจิตใจของของเคียวโกะ ระหว่างหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติต่อเคโกะ ซึ่งเป็นแขกของโรงแรม และอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัวในฐานะเพื่อนและคนรัก สามารถพบเห็นได้จากละครโทรทัศน์ เรื่อง Hotelier

- วัฒนธรรม และลักษณะเฉพาะของชาวญี่ปุ่นในช่วงฤดูร้อน เห็นได้อย่างชัดเจนจากบรรยากาศการประดับประดาของตกแต่งในบ้านแบบญี่ปุ่น เช่น กระดิ่ง และพฤติกรรมการดำรงชีวิต เช่น ความนิยมรับประทานแตงโม และน้ำแข็งไสในฤดูร้อน รวมทั้งเสียงจักจั่นร้องระงมตลอดเรื่อง ในภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August

- ประเพณีการจัดงานศพของชาวญี่ปุ่น เห็นได้จากการที่ฮิซาโตชิเข้าร่วมงานพิธีเผาศพด้วยเตาไฟฟ้า และในตอนสุดท้ายที่เขาได้ตายลง แล้วภาพถ่ายรูปสุดท้ายของเขา ถูกนำไปประดับที่หน้าโลงศพ จากภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August

ลักษณะวัฒนธรรมทางความรู้ และความคิด

- ระบบการศึกษาในสังคมของชาวญี่ปุ่น ลักษณะของการเรียนการสอนในชั้นเรียนของญี่ปุ่น ทั้งการเรียนรู้จากครูผู้สอนโดยตรงในห้องเรียน โดยเฉพาะการเรียนการสอนด้านคุณธรรมและจริยธรรม และเรียนรู้จากการทดลองปฏิบัติด้วยตัวเองนอกชั้นเรียน รวมทั้งกิจกรรมงานกีฬาประจำปี ทำให้เกิดความรักสามัคคีในหมู่นักเรียน และความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน ความสำคัญของการสอบ สามารถเห็นได้จากละครโทรทัศน์เรื่อง My Boss, My Hero

อภิปรายผลการศึกษา

จากการผลการศึกษาในบทที่ผ่านมา และนำมาสรุปในบทนี้ ทำให้สามารถอภิปรายได้ว่า แม้ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นจะสร้างขึ้นใหม่จากภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของเกาหลี แต่ยังคงสามารถรักษาความเป็นญี่ปุ่นเอาไว้ได้ โดยกลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่นสามารถเข้าใจเรื่องราวได้เป็นอย่างดี การนำวัฒนธรรมญี่ปุ่นข้างต้นไปใช้ในการดำเนินเรื่องราว ทำให้ลักษณะความเป็นเกาหลี หรือ “ความเป็นต่างชาติ” ในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ที่สร้างขึ้นใหม่นั้นหายไป ตัวอย่างเช่น การเรียกขานชื่อ และวิถีชีวิตประจำวันของสังคมกลุ่มยากูซ่า กลุ่มนักเรียน และครู กลุ่มคนทำงานที่มีความแตกต่างกัน ความแตกต่างกันในการประกอบอาชีพ เช่น การเป็นตำรวจจราจรหญิงซึ่งไม่เป็นที่นิยมในประเทศญี่ปุ่น ขนม และอาหารของชาวญี่ปุ่นที่แตกต่างไปจากกขนมและอาหารของชาวเกาหลี ประเพณีการจัดงานศพที่แตกต่างกันระหว่างวัฒนธรรมเกาหลี และญี่ปุ่น รวมไปถึงวิถีชีวิตของชาวญี่ปุ่นในช่วงฤดูร้อนที่มีความเป็นเอกลักษณ์ เป็นต้น ดังนั้น ผลการศึกษาสามารถอภิปรายโดยแบ่งเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การความสามารถในการปรับตัวรับวัฒนธรรมต่างชาติของญี่ปุ่น

เนื่องจากชาวญี่ปุ่นมีความสามารถในการปรับตัว และเปิดรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศมาเป็นเวลาช้านาน นับตั้งแต่สมัยโบราณที่เปิดรับอารยธรรมจากจีนมาพัฒนาและรังสรรค์

วัฒนธรรมญี่ปุ่นขึ้น และเมื่อเปิดรับความเจริญจากชาติตะวันตกแล้ว ญี่ปุ่นก็สามารถสร้างความมั่งคั่งทางการค้า และการทหารจนก้าวหน้าขึ้นเป็นชาติอุตสาหกรรมชั้นนำของโลกทัดเทียมชาติตะวันตก ต่อมาเมื่ออิทธิพลทางวัฒนธรรมจากเกาหลีเริ่มแพร่มาสู่ประเทศญี่ปุ่น ผ่านทางสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ทั้งภาพยนตร์ โทรทัศน์ ชาวญี่ปุ่นก็สามารถเรียนรู้และนำมาดัดแปลงให้สอดรับกับความเป็นญี่ปุ่นของตนได้ กอปรกับความรู้สึกรักชาติที่มีในหมู่ชาวญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเกิดการหลั่งไหลของวัฒนธรรมจากต่างชาติมากเพียงไร ประเทศญี่ปุ่นยังคงสามารถเรียนรู้ที่จะประยุกต์วัฒนธรรมต่างชาติมาปรับใช้ให้เข้ากับชาวญี่ปุ่น และรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนให้ดำรงอยู่ในโลกปัจจุบันได้

ปัจจัยหลักที่ทำให้ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่น นำเอาสื่อบันเทิงของเกาหลีมาสร้างใหม่

ปัจจัยที่เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดการดัดแปลงวัฒนธรรมที่รับมาจากต่างชาติ ให้เป็นแบบญี่ปุ่น สามารถสรุปได้เป็น 3 ประการด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านธุรกิจ กล่าวคือ เมื่อความต้องการ หรืออุปสงค์ของผู้บริโภคต่อสิ่งใดมีสูงก็จะมีการผลิต และสร้างสรรค์ผลงาน และพัฒนาสิ่งนั้นให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดผลกำไรต่อธุรกิจให้ได้มากที่สุด การที่ละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์จากประเทศเกาหลีได้รับความนิยมอย่างสูงในประเทศญี่ปุ่น ก่อให้เกิดความต้องการภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ในโครงเรื่องแบบเกาหลี จึงเป็นช่องทางทางธุรกิจที่ผู้สร้างภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นพยายามเลียนแบบความสำเร็จของเกาหลีด้วยการนำเอาโครงเรื่องของละครโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ของเกาหลีที่ประสบความสำเร็จมาสร้างใหม่ให้เป็นแบบญี่ปุ่น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมชาวญี่ปุ่น หรือเชิญนักแสดงชาวเกาหลีที่ได้รับความนิยมอย่างมากในประเทศญี่ปุ่นมาร่วมแสดง เพื่อให้ภาพยนตร์ หรือละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ สามารถสร้างผลกำไรสูงสุดได้

2. ปัจจัยด้านรสนิยมของผู้บริโภค เมื่อเกิดกระแสความนิยมต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในสังคมแล้ว รสนิยมของผู้บริโภคจะมีบทบาทสำคัญในการผลิตสินค้า และบริการ เมื่อรสนิยมความชื่นชอบในสื่อบันเทิงจากประเทศเกาหลีมีสูง จึงทำให้ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะนำเอาสื่อบันเทิงของเกาหลีมาฉาย สร้างขึ้นใหม่ หรือเลียนแบบโครงเรื่องจากภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของเกาหลี เพื่อเข้าถึงกลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่นให้ได้มากที่สุด

3. ปัจจัยด้านการเมือง เมื่อการเปิดรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศเป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงได้อีกต่อไปในโลกยุคโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อบันเทิงจากประเทศเกาหลีซึ่งได้รับการสนับสนุน

ทางตรง และทางอ้อมจากรัฐบาลเกาหลี เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์เชิงรุกของประเทศ และยังอาศัยภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลี และสร้างอิทธิพลในภูมิภาคเอเชีย ด้วยชาวญี่ปุ่นมีความเป็นชาตินิยมสูง และไม่ต้องการถูกครอบงำทางวัฒนธรรมจากต่างชาติเป็นเวลานาน ด้วยชาวญี่ปุ่นมีความชำนาญในการประสานวัฒนธรรมจากต่างประเทศ จึงมีความพยายามดัดแปลง หรือสร้างภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของเกาหลีให้เป็นแบบญี่ปุ่นขึ้นใหม่ โดยชาวญี่ปุ่นนั้นแม้ว่าจะเปิดรับวัฒนธรรมเกาหลี แต่ก็มีความพยายามในการสร้างความเหนือกว่าทางวัฒนธรรมของตน โดยการดัดแปลง หรือสร้างใหม่ให้เป็นแบบญี่ปุ่น สะท้อนภาพชีวิตประจำวันของชาวญี่ปุ่น แทนที่วัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของชาวเกาหลี เพื่อมิให้ถูกครอบงำทางวัฒนธรรมจากต่างชาติมากจนเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเกาหลีซึ่งมีลักษณะทางวัฒนธรรมใกล้เคียงกับชาวญี่ปุ่น และมีความรู้สึกชาตินิยมเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น

<u>ประเทศญี่ปุ่นได้ดัดแปลงวัฒนธรรมของเกาหลีมาใช้ในสื่อบันเทิงของญี่ปุ่น ด้วยวิธีการซึมซับทางวัฒนธรรมแบบผีเสื้อ</u>

การค้นพบ “วัฒนธรรมญี่ปุ่น” จากการใช้แนวคิดการสื่อสารข้ามชาติของ มิตราภรณ์ อยู่สถาพร[1] มาร่วมวิเคราะห์ สามารถอภิปรายรูปแบบการซึมซับทางวัฒนธรรมต่างชาติได้ โดยภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่สร้าง ขึ้นใหม่ทั้ง 3 เรื่องนี้ มีการซึมซับทางวัฒนธรรมจากเกาหลีในแบบผีเสื้อ (Butterfly Pattern) เนื่องจากภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เกาหลีได้ออกฉายก่อนหน้าที่จะมีการนำมาสร้างใหม่เป็นระยะเวลานาน ลักษณะทางวัฒนธรรมแบบเกาหลีจึงถูกซึมซับด้วยวัฒนธรรมญี่ปุ่นเป็นระยะเวลานานแล้ว โดยภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องนี้ยังคงรักษาโครงเรื่องหลักเอาไว้ แต่มีการดัดแปลง เสริมเพิ่มเติม และสอดแทรกคุณธรรม พฤติกรรม และความคิดแบบญี่ปุ่นเข้าไปในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ อาทิเช่น

- ภาพยนตร์ เรื่อง Christmas in August ได้นำเสนอวิถีชีวิตของชาวญี่ปุ่นในฤดูร้อน พิธีศพ อาชีพครู และการแต่งกายของตัวละครให้สอดรับกับสังคม และวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่น
- ละครโทรทัศน์ เรื่อง Hotelier ได้เพิ่มเรื่องคุณธรรมการทำงาน และการสร้างความหวังเพื่อสู้ชีวิต และกอบกู้กิจการโรงแรมแม้ว่าจะมีโอกาสเหลือเพียงเล็กน้อยก็ตาม มากกว่ามุ่งเน้นไปที่เรื่องความรักแต่เพียงอย่างเดียว และความรักที่มีในเรื่องก็เป็นความรักภายใต้แรงกดดันจากการทำงาน

---

[1]มิตราภรณ์ อยู่สถาพร อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, <u>โลกของสื่อ</u> (กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541), น. 101-102.

และเพื่อนร่วมงานในองค์กรเดียวกัน และเปลี่ยนแปลงตอนจบของเรื่องโดยตีความเข้าใจบนพื้นฐานทางวัฒนธรรมแบบเกาหลีให้เป็นวัฒนธรรมแบบญี่ปุ่น

- ละครโทรทัศน์ เรื่อง My Boss, My Hero มีการสร้างโครงเรื่องรองขึ้นใหม่ทั้งหมด และเพิ่มประเด็นด้านจริยธรรม และคุณธรรมของการเป็นนักเรียน และข้อคิดเรื่องความพยายาม เมื่อทำสิ่งใดอย่างมุ่งมั่นแล้ว ก็ย่อมจะประสบความสำเร็จได้ในที่สุด ซึ่งไม่ปรากฏในภาพยนตร์ฉบับเดิม

จากการซึมซับแบบผีเสื้อดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นมีการสร้างโครงเรื่องรองขึ้นมาใหม่ โดยพยายามรักษาโครงเรื่องเดิมเอาไว้ ซึ่งในโครงเรื่องรองนี้ อาจมีตัวละคร หรือเหตุการณ์ของวัฒนธรรมเกาหลีอยู่บ้าง ซึ่งกลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่นส่วนหนึ่งยังคงชื่นชอบและอยากให้มีไว้

การนำนักแสดงชาวเกาหลีมาร่วมแสดงในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ที่สร้างขึ้นใหม่นี้มีปรากฏในละครโทรทัศน์เรื่อง “Hotelier” ตัวละครที่มีชื่อว่า “ชิน ดองย็อก” ซึ่งนำแสดงโดย แบ ยองจุน เป็นบุคคลที่กลุ่มผู้ชมญี่ปุ่นให้ความสนใจสูงสุด โดยเฉพาะกลุ่มผู้ชมแม่บ้าน และกลุ่มสตรีผู้สูงอายุ “แบ ยองจุน” ประสบความสำเร็จในประเทศญี่ปุ่น และได้รับความนิยมอย่างสูงหลังจากละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง “Fuyu no Sonata” ได้ออกฉายในปี 2004 ละครโทรทัศน์ที่สร้างขึ้นใหม่ของญี่ปุ่นเรื่อง Hotelier จึงยังคงรักษาตัวละคร “ชิน ดองย็อค” เอาไว้ โดยเปลี่ยนแปลงบทบาท ให้ แบ ยองจุน แสดงเป็นผู้คอยสนับสนุนช่วยเหลือตัวละครเอกชาวญี่ปุ่น ขณะเดินทางไปประเทศเกาหลี (ในละครโทรทัศน์ ฉบับเกาหลี ชิน ดอง ย็อค คือ ตัวละครฝ่ายผู้ร้ายที่พยายามมุ่งทำลายกิจการของโรงแรมของตัวละครเอก) ละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นเรื่องนี้ ได้อาศัยแนวคิดการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมาใช้ เมื่อแบ ยอง-จุนได้เข้ามามีส่วนร่วมในละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่องนี้แล้ว สามารถสื่อสารไปยังกลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่น ในประเทศญี่ปุ่นได้ 2 กลุ่มใหญ่ด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้ชมสตรีผู้สูงอายุ และแม่บ้าน ซึ่งชื่นชอบ “แบ ยอง-จุน” จากผลงานละครโทรทัศน์ในอดีต

2. กลุ่มผู้ชื่นชอบภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เกาหลี การที่ “แบ ยอง-จุน” ได้เข้ามาร่วมงานกับทีมงานผู้สร้างละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่น นับว่าเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้วงการละครโทรทัศน์ของประเทศญี่ปุ่น และประเทศเกาหลีจับมือร่วมกันผลิตผลงานออกมาสู่กลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์ชาวญี่ปุ่น ในประเทศญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก

เนื่องจาก “แบ ยองจุน” ได้รับความนิยมส่วนใหญ่จำกัดเฉพาะกลุ่มผู้ชมแม่บ้าน และสตรีผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นเป็นสำคัญ ดังนั้น เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มผู้ชมระดับวัยรุ่น ละครโทรทัศน์เรื่องนี้จึงเชิญนักร้องวัยรุ่นเกาหลี วง SS501 ซึ่งกำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในประเทศญี่ปุ่นขณะนั้น

มาร่วมแสดงเป็นตัวประกอบในตอนท้ายของละครโทรทัศน์ ทำให้กลุ่มผู้ชมวัยรุ่นชาวญี่ปุ่น ที่สนใจในวงการเพลงเกาหลี และนักร้องเกาหลี หันมาให้ความสนใจละครโทรทัศน์เรื่องนี้ และนักร้องวงดังกล่าวนี้ก็ยังได้อาศัยละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่อง Hotelier เป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับแฟนคลับและผู้ที่สนใจในงานเพลงของเขาในประเทศญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่องนี้จึงได้รับความสนใจอย่างมาก และได้รับเรตติ้งสูง ตั้งแต่ครั้งยังไม่ได้สร้างจนกระทั่งออกฉายทางโทรทัศน์ในที่สุด การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมโดยการนำเอาภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ฉบับเดิมมาสร้างใหม่ ตีความ และสื่อสารวัฒนธรรมเกาหลีในด้านบวก จึงทำให้ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ได้รับการกล่าวขานทั้งในประเทศญี่ปุ่น และประเทศเกาหลี นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศให้แน่นแฟ้น อันเป็นผลลัพธ์ที่ได้จากการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในเชิงสร้างสรรค์

ปัจจัยที่มีการนำนักแสดงชาวเกาหลีเข้ามาร่วมแสดงในละครโทรทัศน์เรื่องดังกล่าวนี้ ประกอบด้วยปัจจัย 2 ประการ ดังต่อไปนี้

1. <u>ปัจจัยด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม</u> เนื่องด้วยความสำเร็จอย่างท่วมท้นของละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่อง Fuyu no Sonata ที่ออกฉายในประเทศญี่ปุ่น โดยมีแบ ยองจุนนำแสดงนั้น ทำให้ แบ ยองจุน นักแสดงชาวเกาหลีได้รับการเรียกร้องให้มาร่วมแสดงกับนักแสดงชาวญี่ปุ่นในบทของตัวละครเดิมในเรื่อง โดยชาวญี่ปุ่นมองภาพลักษณ์ของแบ ยองจุน ที่เต็มไปด้วยความอบอุ่นและอ่อนโยนจากบทบาทในละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์เกาหลีส่วนใหญ่ที่เขาแสดงนำ ทำให้บทบาทที่เขาได้ร่วมแสดงในละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่สร้างใหม่ เรื่อว Hotelier นี้จึงต้องคงรักษาบุคลิกลักษณะของความอบอุ่น อ่อนโยนของเขาไว้ เพื่อมิให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งจากความรู้สึกของผู้ชมชาวญี่ปุ่นที่ติดตาเขาจากบทบาทเดิมที่เคยประสบความสำเร็จมาก่อน

2. <u>ปัจจัยด้านธุรกิจ</u> การนำนักแสดงที่ประสบความสำเร็จ และได้รับความนิยมมากร่วมแสดงย่อมทำให้เกิดกระแสตอบรับที่ดีในภาพยนตร์ หรือละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ เนื่องจากแบ ยองจุนเป็นนักแสดงชาวเกาหลีที่ประสบความสำเร็จในประเทศญี่ปุ่น จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เขาได้แสดงประกอบในละครโทรทัศน์เรื่องนี้ เพื่อการประชาสัมพันธ์ และสร้างเรตติ้งให้แก่ละครโทรทัศน์เรื่องดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

<u>ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นใหม่ คำนึงถึงความสอดคล้องกับวัฒนธรรมแบบญี่ปุ่น</u>

การสร้างใหม่ของส่วนประกอบต่าง ๆ ในฉากของภาพยนตร์มีความกลมกลืนสอดคล้องกับวัฒนธรรมผู้สร้างภาพยนตร์ และไม่ก่อให้เกิดความแปลกแยก หรือความเข้าใจผิดแต่อย่างใด ตัวอย่างเช่น ในภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง Christmas in August ชาวเกาหลีนิยมรับประทานกิมจิแบบ

ต่าง ๆ ในตอนเช้าตามภาพยนตร์ฉบับเกาหลีนั้น ในภาพยนตร์ ฉบับญี่ปุ่นได้นำเอานัตโตะมาแทนที่กิมจิ อันเป็นอาหารเช้าของชาวญี่ปุ่น ซึ่งอาศัยกระบวนการหมักดองถั่วเหลือง เช่นเดียวกับการหมักดองผักกิมจิ ในภาพยนตร์เรื่องเดียวกันนี้ ชาวเกาหลีนิยมสังสรรค์ในหมู่เพื่อนฝูงด้วยการเต้นในสถานบันเทิงดิสโก้ เธค ตามที่ภาพยนตร์ฉบับเกาหลีได้สื่อออกมา แต่ในขณะที่ชาวญี่ปุ่นไม่นิยมการเต้นในสถานบันเทิงขนาดใหญ่เช่นว่านั้น แต่ชาวญี่ปุ่นมักจะนิยมสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ด้วยการร้องเพลงคาราโอเกะ ภาพยนตร์ญี่ปุ่นจึงเลือกสื่อสารโดยการให้ตัวละครเอกร้องเพลงคาราโอเกะแทนการเต้นรำ

ภาพยนตร์ที่สร้างใหม่นี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความสอดคล้องกันทางวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ เช่น การรับประทานแตงโมในช่วงฤดูร้อนที่ทั้งชาวเกาหลี และชาวญี่ปุ่นต่างก็มีธรรมเนียมเช่นว่านี้เหมือนกัน รวมทั้งการไปดื่มสุรากับเพื่อนหลังเลิกงานในร้านบาร์สุรา แบบญี่ปุ่น (อิซากายะ) ซึ่งเป็นที่นิยมทั้งในประเทศเกาหลี และประเทศญี่ปุ่น หรือในละครโทรทัศน์ เรื่อง “My Boss, My Hero” ที่มีการนำเสนอเรื่องยากูซ่า และในฉบับเกาหลีได้นำเสนอเรื่องราวของโจปก (Jopok) ซึ่งเป็นกลุ่มมาเฟียของเกาหลีที่มีลักษณะเหมือนยากูซ่านั่นเอง

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในภาพยนตร์ และละครทางโทรทัศน์จากภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของเกาหลี มาสร้างใหม่เป็นภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นนั้น มีแนวทางในการดำเนินการได้ 3 วิธี ดังต่อไปนี้

1. การแปลภาษาเกาหลีในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ ออกมาใหม่เป็นภาษาญี่ปุ่น โดยสามารถกระทำได้ 2 วิธี คือ

ก. <u>จัดทำบทบรรยายใต้ภาพ (Subtitle)</u> และแปลข้อความรายละเอียดของภาพยนตร์ให้เป็นตัวอักษร

ข. <u>การพากษ์เสียงภาษาญี่ปุ่นทับลงไป</u> เสมือนหนึ่งว่าตัวละครชาวเกาหลีนั้นกำลังสนทนากันด้วยภาษาญี่ปุ่นโดยตรง

โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเก็บรายละเอียดของเรื่องราวในแต่ละตอนให้ครบถ้วน เพื่อให้การสื่อสารที่ถ่ายทอดออกมา ตรงตามที่ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ต้องการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่นได้รับชม และตีความภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เกาหลีเรื่องนั้น ๆ จากประสบการณ์ของแต่ละคนที่มีต่อวัฒนธรรมเกาหลีในงานภาพยนตร์นั่นเอง การเลือกที่จะสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้วยวิธีการนี้ กลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่นจะไม่รู้สึกถึงการมีส่วนร่วมกับภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่นำเสนอ แต่จะมองภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เรื่องนั้นในฐานะเป็นสื่อที่นำเสนอเรื่องราวของต่างประเทศ ที่มีวัฒนธรรมต่างจากประเทศของตน

2. การสร้างใหม่ (รีเมค) โดยรักษาเนื้อเรื่องของโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรองของภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ต้นฉบับเอาไว้ทั้งหมด แล้วนำมาทำเป็นภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นเรื่องใหม่ โดยเปลี่ยนชื่อตัวละครแสดง ฉาก และส่วนประกอบในภาพยนตร์ให้เป็นแบบญี่ปุ่น การเลือกสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้วยวิธีการนี้ กลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่นจะรู้สึกถึงความมีส่วนร่วมไปกับเรื่องราวในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ โดยมองว่าเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของญี่ปุ่นเอง ทำให้การเข้าถึงมวลชนกลุ่มเป้าหมายของภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ (ชาวญี่ปุ่น) ประสบความสำเร็จ และสามารถรักษาเค้าโครงเรื่องของภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ต้นฉบับเอาไว้ได้

ภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August และละครโทรทัศน์เรื่อง Hotelier ถือได้ว่าเป็นลักษณะของการจัดสร้างใหม่ในความหมายนี้ เพราะยังคงรักษาโครงเรื่องหลัก และโครงเรื่องรองไว้ได้ทั้งหมด โดยมีการต่อเติม หรือดัดแปลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. การสร้างใหม่ (รีเมค)โดยรักษาโครงเรื่องหลักของภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ไว้ แต่เปิดโอกาสให้ผู้สร้างภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่นสามารถตีความภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ใหม่ เพื่อให้เข้ากับวิถีชีวิต ความนิยมในยุคสมัยที่สร้างภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ รวมทั้งวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นในส่วนของโครงเรื่องรอง และสร้างเรื่องราวให้แตกต่างไปจากภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เกาหลี ฉบับดั้งเดิม โดยการขยายความ หรือการเพิ่มประเด็นของเหตุการณ์ใหม่ ๆ เข้ามา ด้วยวิธีการนี้ จะมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง หากว่าภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ ฉบับดั้งเดิมได้เคยถ่ายทอดที่ประเทศญี่ปุ่นแล้ว กลุ่มผู้ชมสามารถคาดเดาตอนต่าง ๆ ของภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ได้ ดังนั้น เมื่อมีการสร้างขึ้นมาใหม่ ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นอาจจำต้องสร้างประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้ชม ผู้ชมที่เคยชมภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ฉบับเดิมจึงไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ในตอนจบของภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ได้โดยง่าย และการเปิดโอกาสให้ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ที่สร้างขึ้นใหม่สามารถเพิ่มประเด็น และตีความภาพยนตร์ฉบับเดิมได้ใหม่ ทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ต้องพึงระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพื่อมิให้มีผลกระทบต่อการแปลความหมายของภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ ฉบับเดิมอย่างผิดพลาด และการสื่อสารที่แปลความหมายผิดพลาด อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างประเทศได้

การเลือกสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้วยวิธีการนี้ กลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่นจะมีความรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมกับภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์อย่างมาก และไม่มีข้อจำกัดในการใส่จินตนาการต่าง ๆ ของผู้สร้างภาพยนตร์ชาวญี่ปุ่นเข้าไป ทำให้ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เกาหลี ฉบับดั้งเดิมถูกผสมผสานแนวคิดแบบญี่ปุ่นมากมายที่สอดแทรกเข้าไปเพิ่มเติม จนทำให้ดูไม่เหลือเค้าเดิมของ

วัฒนธรรมเกาหลี ภาพยนตร์ที่เลือกการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมด้วยวิธีการนี้ มักสอดแทรกความเชื่อ ค่านิยม และความนิยมร่วมสมัยของชาวญี่ปุ่นเข้าไป ทำให้เกิดความสมจริงในเรื่องราว และเข้าถึงกลุ่มผู้ชมเป้าหมายได้มากที่สุด ทั้งเพศ และวัยที่ภาพยนตร์ต้องการสื่อสารไปถึง แต่การสร้างขึ้นใหม่โดยไม่คำนึงถึงภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เกาหลีฉบับเดิม อาจทำให้การสื่อสารถูกตีความแตกต่างกัน และเกิดความเข้าใจที่ผิดพลาดได้

ละครโทรทัศน์เรื่อง My Boss, My Hero ได้เลือกทำการสร้างใหม่ด้วยวิธีการในแนวทางนี้ ทำให้ลักษณะของโครงเรื่องเปลี่ยนไปจากต้นฉบับเดิมค่อนข้างมาก และทำให้ละครโทรทัศน์มีความเข้ากันได้กับวิธีชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมปลายชาวญี่ปุ่น และสอดแทรกข้อคิดเพิ่มเติม นอกเหนือไปจากภาพยนตร์ต้นฉบับ ใส่เข้าไปในละครโทรทัศน์เรื่องนี้

<u>ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นใหม่ สอดแทรกความนิยม และวัฒนธรรมญี่ปุ่นร่วมสมัย และสะท้อนให้เห็นถึงรสนิยมของผู้ชมชาวญี่ปุ่นได้</u>

การสร้างฉากให้มีลักษณะย้อนยุค (Retro) ในส่วนของสิ่งประดับ และอาคารบ้านเรือนโดยรอบ สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน ในภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August ฉบับญี่ปุ่นโดยมีการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นนวัตกรรมสมัยใหม่ เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องคอมพิวเตอร์รุ่นใหม่ ภายใต้บรรยากาศรอบตัวร้านถ่ายรูปแบบเก่า

ภาพยนตร์สามารถสะท้อนความคลาสสิคของประเทศญี่ปุ่นในอดีต และการดำรงชีวิตในสมัย ปัจจุบันด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย สามารถดำรงอยู่ด้วยกันได้อย่างลงตัว อาทิเช่น โซฟา และเครื่องปรับอากาศแบบเก่า ภายในร้านถ่ายรูปที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ตั้งอยู่ ภาพถ่ายขาวดำวางคู่กับภาพถ่ายสีแบบดิจิตัลที่หน้าร้านถ่ายรูป ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องเดียวกันนี้ ภาพยนตร์เกาหลีฉบับเดิมก็มีการนำเสนอบรรยากาศในทำนองเดียวกัน แต่ไม่สามารถสร้างภาพให้เห็นได้เด่นชัดและมีอัตลักษณ์เท่ากับภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August ในฉบับญี่ปุ่น โดยอุปกรณ์ประดับฉากส่วนใหญ่ในภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถทำให้ผู้ชมหวนรำลึกไปถึงความทรงจำที่สวยงามในอดีต ซึ่งเลือนหายไปเมื่อ 20-30 ปีก่อนของญี่ปุ่น วิถีชีวิตของผู้คนที่มีลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย ผู้คนในเมืองทักทายกันอย่างเป็นกันเอง และทุกอย่างรอบ ๆ ร้านถ่ายรูปดูหมุนไปอย่างช้า ๆ ภายในเมืองขนาดเล็กของประเทศญี่ปุ่นแห่งหนึ่ง

หากพิจารณาจากภาพยนตร์แนวความรักบริสุทธ์ของประเทศญี่ปุ่นที่ได้ออกฉายในโรงภาพยนตร์ในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ภาพยนตร์ส่วนใหญ่ที่ออกฉายในระหว่างปี 2004-2006 จะนำเสนอในแนวย้อนอดีต (Retro) กลับไปสู่สมัยโชวะของประเทศญี่ปุ่น (Showa ปี 1926-1989)

ผู้ชมสามารถหวนรำลึก ความทรงจำ และความสวยงามของญี่ปุ่นที่สูญหายให้หวนกลับคืนมา ดังตัวอย่างเช่น

- ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ เรื่อง “Crying out for Love at the Centre of the world” (ชื่อญี่ปุ่น : Sekai no Chushin de, Ai wo Sakebu, ผู้กำกับภาพยนตร์ : Isao Yukisada (ปี 2004) นำเสนอการเดินทางกลับไปยังสถานที่เก่า ๆ ในอดีตของ “ซากุทาโร่ มัตสึโมโตะ” (Sakutaro Matsumoto) ตัวละครเอกของเรื่อง สมัยเรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายแห่งหนึ่ง ในปี 1986 เพื่อย้อนอดีต หวนรำลึกถึง “อากิ ฮิโรเซะ” (Aki Hirose) หญิงสาวคนรักที่ได้จากไปด้วยโรคร้าย

- ภาพยนตร์เรื่อง “Always : Sunset on The third Street” (ชื่อญี่ปุ่น : San Chome no Yuuhi, ผู้กำกับภาพยนตร์ : Takashi Yamazaki (ปี 2005) เป็นการนำเสนอเรื่องราวชีวิตของชาวญี่ปุ่นในซอยหมายเลข 3 ของเมืองโตเกียว โดยย้อนยุคในปี 1958 (ปีโชวะที่ 33) ช่วงเวลาที่หอคอยโตเกียว (Tokyo Tower) กำลังก่อสร้าง การต่อสู้ชีวิตท่ามกลางความยากลำบากทางเศรษฐกิจช่วงหลังสงคราม ชาวญี่ปุ่นต่างร่วมมือกันก่อร่างสร้างตัว มีความหวังที่สดใสในวันใหม่ข้างหน้าพร้อม ๆ กับที่หอคอยโตเกียวสร้างเสร็จ

- ภาพยนตร์เรื่อง “Tears for you” (ชื่อญี่ปุ่น : Nada Sousou, ผู้กำกับภาพยนตร์ : Nobuhiro Doi (ปี 2006) เรื่องราวของ “โยตะ” เด็กหนุ่มชาวเมืองโอกินาวะ นำเสนอเหตุการณ์ในช่วงหลังสงครามโลก ครั้งที่ 2 สามารถเห็นบรรยากาศของตลาดสดแบบเก่า บาร์ และความบันเทิงแบบอเมริกันที่เริ่มหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศญี่ปุ่น

จากการที่ชาวญี่ปุ่นให้ความนิยมในภาพยนตร์แนวย้อนอดีตนี้ ทำให้แนวคิดดังกล่าวถูกสอดใส่เข้าไปในภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August ฉบับญี่ปุ่นด้วย ซึ่งเป็นแนวโน้มของความนิยมในภาพยนตร์แนวย้อนยุคในช่วงระยะเวลาที่นำภาพยนตร์เรื่อง Christmas in August มาสร้างใหม่สามารถถ่ายทอดบรรยากาศแบบคลาสสิค ลักษณะวัฒนธรรมแบบเก่า ๆ ลงในภาพยนตร์ได้เป็นอย่างดี ภาพของรถรางที่วิ่งช้า ๆ ไปในตัวเมือง แม้แต่รถขายขนมทาโกยากิแบบเก่าที่หาดูได้ยากในปัจจุบัน โดยพยายามนำเสนอภาพความสวยงามของวัฒนธรรมการดำรงชีวิตในช่วงฤดูร้อนของชาวญี่ปุ่นในอดีต ในบ้านแบบญี่ปุ่นที่ไม่มีเครื่องรับอากาศ แต่อาศัยการเปิดบ้านให้โล่งเพื่อรับลมด้วยการตีความใหม่จากเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ฉบับดั้งเดิม แล้วนำเสนอออกมาสู่สาธารณชน ทำให้ภาพยนตร์ญี่ปุ่นสามารถสื่อสารถึงใจกลุ่มผู้ชมชาวญี่ปุ่นที่มีประสบการณ์ร่วมสมัยได้เป็นอย่างดี

ภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่สร้างขึ้นใหม่ คำนึงถึงความเป็นจริงในสังคม และตีความใหม่ในเชิงสร้างสรรค์ (Positive Attitude)

เรื่องระบบการศึกษาของญี่ปุ่น ซึ่งเปิดรับสมัครนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ทำให้เกิดปัญหาขึ้นในระหว่างที่นักเรียนกำลังศึกษา ได้มีการนำเสนอออกมาอย่างชัดเจนในละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง My Boss, My Hero แต่ละครโทรทัศน์เรื่องนี้ได้เน้นให้เห็นถึงความรัก ความสามัคคีของเพื่อน และความพยายามในการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ทุกคนสามารถฝ่าฟันอุปสรรค และประสบความสำเร็จได้ในที่สุด ในขณะที่ภาพยนตร์เกาหลี เรื่อง My Boss, My Hero จะมุ่งเน้นไปที่การเปิดโปงความเลวร้ายของระบบการศึกษาของเกาหลี และการลงโทษนักเรียนด้วยวิธีการที่รุนแรง ซึ่งเมื่อภาพยนตร์ถูกนำมาสร้างใหม่ให้เป็นแบบญี่ปุ่นแล้ว จะเห็นได้ว่าปัญหาของระบบการศึกษาของเกาหลี และญี่ปุ่น มีลักษณะร่วมกันอยู่ 3 ประการ คือ

1. ระบบการศึกษา ที่เปิดรับนักเรียนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน
2. ระบบการใช้เส้นสาย ฝากนักเรียนเข้าเรียนได้
3. โรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวด และนักเรียนต้องสวมเครื่องแบบของโรงเรียน

ภาพยนตร์เกาหลี เรื่อง My Boss, My Hero นำเสนอภาพความก้าวร้าว และวิธีการลงโทษที่รุนแรงของครู และปฏิกิริยาก้าวร้าวของนักเรียนที่มีต่อครูผู้สอน นักเรียนกล้าเดินเข้าไปชกต่อยครู ซึ่งในละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง My Boss, My Heroได้ตัดประเด็นที่ขัดกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นเหล่านี้ออกไปทั้งหมด เพื่อให้สอดคล้องเข้ากับวิถีชีวิต และเพื่อความสมจริงของวัฒนธรรมญี่ปุ่น เพื่อให้กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมปลายได้รู้สึกมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง แม้แต่การสอดแทรกความอุตสาหะ ความพยายามในการช่วงชิงเอาขนมพุดดิ้งในช่วงเวลาพักกลางวัน และความหมายของการเป็นนักเรียน ทำให้ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง My Boss, My Hero จะฉีกแนวออกจากภาพยนตร์เกาหลีฉบับเดิมอย่างมาก และไม่หลงเหลือวัฒนธรรมแบบเกาหลีในละครโทรทัศน์ ฉบับญี่ปุ่นนี้เลย

ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง Hotelier เป็นเรื่องราวการช่วงชิงทางธุรกิจของกิจการโรงแรมโตเกียวโอเชี่ยน ลักษณะความเป็นญี่ปุ่นจะถูกถ่ายทอดแทนที่แบบเกาหลี โดยเน้นให้เห็นถึงคุณค่าขององค์กร และความจงรักภักดีต่อหัวหน้า และองค์กรของตนเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสูงกว่าการทำตามใจปรารถนาอันเป็นลักษณะวัฒนธรรมการทำงานของชาวญี่ปุ่นประการหนึ่ง

การทรยศ และการหักหลังถือว่าเป็นการกระทำที่เลวร้ายในการทำงานของชาวญี่ปุ่น ดังนั้น ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง Hotelier จะเน้นไปที่คุณค่าการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานภายในองค์กร และการปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงาน และลูกค้ามากกว่าเน้นเรื่องความรัก และ

ความต้องการส่วนตัว แต่ในละครโทรทัศน์เกาหลี เรื่อง Hotelier นั้น ละครโทรทัศน์ของเกาหลีจะเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอก และประเด็นเรื่องความรัก โดยสุดท้ายนางเอกตัดสินใจเลือกแต่งงานกับคนรัก ทอดทิ้งคนรักเก่า และกิจการโรงแรมไป ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น เรื่อง Hotelier เมื่อนำกลับมาสร้างใหม่แล้ว ทำให้ผู้ชมได้เห็นคุณค่าของการทำงาน และวัฒนธรรมการทำงานแบบญี่ปุ่น ที่ลูกค้า และความสามัคคีของพนักงานทุกคน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความอยู่รอดขององค์กร

การสร้างภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ขึ้นใหม่จากสื่อต่างประเทศ เป็นการใช้แนวทางการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมาประยุกต์ เพื่อให้ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ที่สร้างขึ้นใหม่นั้นมีความเข้ากันได้กับวัฒนธรรมของกลุ่มผู้ชม ในขณะเดียวกันยังทำให้เห็นความพยายามในการนำวัฒนธรรมของผู้สร้างใหม่มานำเสนอ เพื่อให้ดูกลมกลืน และสอดคล้องกับวัฒนธรรมของผู้ชมให้ได้มากที่สุด โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ชมสามารถมีส่วนร่วมในภาพยนตร์ที่สร้างใหม่นั้นให้ได้มากที่สุด การแปลบทบรรยาย หรือการพากย์บททับภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ฉบับดั้งเดิมไม่สามารถตอบสนองความต้องการ และการรับรู้ของผู้ชมในประเทศที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันได้ นอกจากต้องสร้างขึ้นมาใหม่ แล้วนำมาดัดแปลง สอดแทรกวัฒนธรรมของตนลงไปในงานภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์แทน

ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่ได้สร้างขึ้นใหม่จากภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์เกาหลี จึงคงความเป็นภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ในแบบญี่ปุ่นเอาไว้โดยสมบูรณ์ และสามารถนำเสนอเรื่องราว สื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายชาวญี่ปุ่น (Japanization) และได้รับกระแสตอบรับที่ในระหว่างที่ภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องนั้นออกฉาย และภาพยนตร์และละครโทรทัศน์นั้นก็ยังมีส่วนช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศญี่ปุ่น และเกาหลี อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการตีความภาพยนตร์ที่สร้างใหม่ในเชิงสร้างสรรค์ และยังคงสามารถเก็บโครงเรื่องหลักเอาไว้ได้ทั้งหมด โดยที่ผู้ชมชาวญี่ปุ่นไม่รู้สึกว่าแปลกแยก หรือรู้สึกว่าเรื่องที่กำลังชมนั้นเป็นภาพยนตร์จากต่างวัฒนธรรมแต่ประการใด